

[Automatisk tekstet av Autotekst med OpenAI Whisper V3. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_01]

I løpet av studietiden er det mange små og store oppgaver som skal leveres, men oftest er det vanskelig for studentene å få tak på hva som egentlig kreves.

Hva er det du må passe på når du skriver en oppgave?

[SPEAKER_00]

Du må ha et tydelig og klart prosjekt som er avgrenset og som du har fullført skikkelig.

[SPEAKER_01]

Og som må være ryddig og strukturert og ordentlig.

Dette er podkasten om akademisk skriving, som er laget i samarbeid mellom biblioteket ved Universitetet i Stavanger, Norduniversitet og Høyskolen i Østfold.

Jeg heter Ingeborg Marie Jensen og driver studieverksted ved Universitetsbiblioteket i Stavanger.

Jeg har med meg Ann-Karin Tennås Holmen, som er førsteamanuensis i statsvitenskap ved UiS, og Jor Øyslien, matematiker og professor i medisinsk statistikk.

Hva er en god oppgave?

[SPEAKER_02]

Jeg tenker sånn at først og fremst så kan man løse mye med en god struktur, og ha alt det formelle på plass.

Og det formelle, da tenker jeg det at du skal ha bygd opp oppgaven din som en vitenskapelig oppgave, og ikke som en novelle.

Det skal være gode henvisninger, og du skal ha et tydelig og godt språk, og det skal ikke være noe rot.

Da er det ikke noe artig å lese en sånn, den er ikke spesielt overbevisende i alle fall, en rot av tekst.

[SPEAKER_00]

Vi lever jo i tankebransjen, vi skal formidle tanker, og det kan jo være ganske vanskelig for mottagerne å få inn over seg, hva er det noen har tenkt her?

Da må vi hjelpe dem på veien med å gjøre det tydelig, ikke ha feil, at de ikke hopper rundt med fonter, at avsnitten er like hele veien gjennom, at hvis det er godt i starten og skrevet på en bestemt måte i starten, så må det også være skrevet den samme måten på slutten, at det er en helhetlig greie.

Det er veldig lett å miste mottageren hvis det blir for mye rot, altså.

[SPEAKER_01]

Kontroll på kildehenvisninger, litteraturliste, at en alltid vet hvem det er som snakker i teksten, om det er forfatteren eller studenten, eller om det er kildene.

[SPEAKER_00]

Husk at vi er jo egentlig ikke primært opptatt av dine meninger.

Da kan du skrive kronikker, aviser eller en blogg.
Det vi er opptatt av i forskningen er jo å bringe noen fakta til
bordet.

Og de fakta må da bygge seg på hva andre har funnet ut.
Ikke en sånn løsrevende brokker her og der, men du tar med disse
henvisningene til tidligere prosjekter og arbeider, og lager en
solid grunnmur som du står på, og her kommer du inn med ditt.
Dine funn, det du bidrar med her.

[SPEAKER_01]

Dette med selvstendighet, det snakker vi også en del om, at du skal
komme med noe eget, du skal bidra med noe selv.
Hva legger dere egentlig i det?

[SPEAKER_02]

Jeg tenker sånn at det skal ikke nødvendigvis være så
revolusjonerende.
Men det nye ligger jo i at du putter sammen puslebiter på en annen
måte enn det andre har gjort for deg.
Så det nye ligger jo egentlig i designet av ditt prosjekt.
Du har en måte å betrakte din empiri på, de dataene som du har, og
du tar i bruk noen type perspektiver, og på den måten blir det en ny
sammensetning, og du gjør dine fortolkninger.

[SPEAKER_00]

at det er utrolig mange potensielt veldig gode bacheloroppgaver som
aldri blir noe av.
Fordi folk tror at det må være så innmari svært.
Det trenger ikke være Darwin og Newton dette her.
Bare det at du stiller det samme spørsmålet som noen andre har
stilt, men det er du som stiller det.
Så du finner litt andre data, litt annen empiri, litt andre teorier
og metoder, gjør at det blir akkurat den lille nyvinningen.
Og det holder massevis.
Vi skjønner at du ikke finner en kur for kreft på fire måneder.

[SPEAKER_01]

Ja, så egentlig handler det mest om å vise at den er i stand til å
gjennomføre et ordentlig lite prosjekt.

[SPEAKER_00]

Ja, hva er det forskning er for noe, og hvordan gjør man dette?

[SPEAKER_02]

Jeg liker å tenke på det som et prosjekt, fordi du skal ha et
utgangspunkt, du skal designe et opplegg, du skal følge noen
prosedyrer for å klare noen klare vitenskapelige prosedyrer for å
vise at vi kan stole på den forskningen som du faktisk har gjort.
Og det er noen som kan komme og gjøre det samme som du gjorde
etterpå, og finne det samme.
Så jeg skal på en måte gjennom denne strukturen som du bygger, så
skal jeg bli overbevist om at det du finner,
Det er riktig.

[SPEAKER_00]

Det å drive med forskning er jo et håndverk, det er som alt mulig annet, og det må man lære seg.

[SPEAKER_01]

Det er jo derfor det er så viktig med den nøyaktigheten som vi snakket om i sted, at en forklarer med enkle vanlige ord helt nøyaktig hva en har gjort i forskningsprosessen. At du forklarer at jeg har valgt den teorien fordi jeg mener at den forklarer på en god måte dette som jeg har funnet i min emperi. Og jeg tror de der enkle beskrivelsene, disse broene der i teksten, at de er enormt viktige. Ja.

[SPEAKER_02]

Det å klare å uttale hvorfor har jeg valgt å gjøre det på denne måten, og hva er det det bidrar til? Og også det her med at jeg liker de broene og den metaforen der, for den kan du også bruke i teksten for å kunne ta meg i handen som leser og forstå. Hva er sammenhengen i din oppgave? Det å lage små avsnitt når du forflytter deg fra for eksempel innledning til teori, og ta meg i handen og si at hvorfor er det vi blir presentert for denne teorien? Hva er det den skal gjøre for det?

[SPEAKER_00]

Sånn oppgave er jo en historiefortelling. Det er en historiefortelling om ditt prosjekt. Og selv i en roman med massevis av kapitler, så er det jo ikke sånn at kapitlet peker i hytt og gevær. De henger jo sammen og peker inn i hverandre, og i sum så forteller de dette prosjektet. Jeg synes det der å holde leseren i hånden hele veien gjennom, det er kjempehyggelig. Gjør vi dette her sammen?

[SPEAKER_01]

Ja, du er jo opptatt av kjærligheten, Karin. Du snakker om at det er et slags god match, eller et kjærlighetsforhold mellom teori og emperi.

[SPEAKER_02]

Jeg liker å tenke på de to byggsteinene som virkelig må matche for å få til en god oppgave. Og på den måten er det kjærlighetsforhold. Men det er ikke likeverdige på noen måte. For det er empirien som er dronningen. Det er empirien som er din viktigste kilde. Og her kan du være litt kynisk i hva det er slags type partner du finner i teorier som du velger. Hvordan skal du få dronninga di til å skinne? Og det er jo den gode matchen da mellom de verktøyene du velger som representerer teori.

Hvordan står de og får empirien din til å skinne?
Hvordan klarer du å forklare det du gjerne vil forklare?

[SPEAKER_01]

Du bruker ordet verktøy.
Om teorien, kan du si litt mer om det?
På hvilken måte kan du bruke teorien aktivt i oppgaven?

[SPEAKER_02]

Det er jo litt kynisk da.
Jeg tenker på teorier som en verktøykasse, hvor du kan plukke ut en hammer og en skruetrekker, alt ettersom hva det er du trenger.
Og noen gang så trenger du teorier som kan hjelpe deg til å sortere det datamaterialet du har, eller den empirien du har, og hjelpe deg til å finne kategorier.
Men det kan også hjelpe deg til å forklare funn som du har fått.
Hvorfor er det sånn?
Hvorfor fikk du de funnene du fikk, eller ikke fikk?
Det er jo vel så spennende.

[SPEAKER_00]

Man sitter der med en hel haug med informasjon, så man har samlet inn masse data.
Det er utrolig lett å gå seg vill i dette her.
Det er det metodene og teoriene gjør, at de kan gå inn og sette strukturer og hjelpe dem å rydde opp i dette enorme kaoset.
Noen metoder og teorier er konstruert opp og laget opp for å finne en bestemt type ting.
Noen andre metoder er konstruert opp for å finne andre type ting.
Så her kan du da sitte og plukke og velge litt «hva er det jeg er ute etter å se i mine data?» Og kaste teorier som du ikke liker på båten.
Altså, det er jo ikke dine teorier.
Så du trenger ikke gifte deg med dem.
Så du bruker dem etter hvert som de passer, og får fram det du tenker er viktig å se i dataene, hvis det er der.

[SPEAKER_02]

Det er det som gjør det til et lite kjærlighetsforhold.
For det er da du ser i en god oppgave hvorvidt man har klart å ta i bruk de riktige verktøyene for å få empirien din til å komme frem.

[SPEAKER_01]

Det å la dette modnes og skrive frem dette, det tar tid.

[SPEAKER_00]

Åh, det er så utrolig mye tid.
De tankene som vi tenker og som vi presenterer i oppgaven, er jo så vanskelig at du klarer ikke å tenke dette krystallklart første gang du begynner å tenke på det.
Så må du tenke på det mange ganger, om og om igjen, og la det modnes.
Og en fin måte å huske tanker og tankeprosesser på, er jo å begynne å skrive det ned tidlig.

[SPEAKER_02]

Ja, så skrivingen blir på en måte banken som du putter tankene dine inn i, slik at du kan gå inn i banken igjen litt senere og hente opp igjen en tanke som du tenkte tidligere, og på den måten kan du bygge på dine egne tanker.

På samme måte som du bygger oppgaven din på andres innforskning tidligere, så må du gjennom en prosess hvor du selv bygger på dine egne tanker.

Så denne tenke...

Å skrive prosessen, den er veldig, veldig nyttig å gjøre i et samspill.

[SPEAKER_00]

Så må du tillate deg selv å bruke tid på det.

Ikke bare timer, men å spre det ut over lang tid.

Så du tar et visst antall timer og måker det ned midt i mai.

Det er ikke en modningsprosess.

Det er mer verdt å spre timene utover, sånn at du kjenner at du blir litt klokere og klokere for hver gang du tenker på og skriver på dette her.

Det er klart at hvis du ikke har skjønt selv hva denne avanserte tanken er for noe, da er den også vanskelig å formulere.

Og da er det vanskelig å forstå for mottageren.

Så du hjelper mottageren veldig ved at du tenker på dette, bruker tid på det og skriver det om og om igjen.

[SPEAKER_01]

Det viktigste for å skrive en god oppgave er altså å bruke god tid på den.

Være grunnig, tydelig og nøyaktig.

Hvis du vil vite mer om dette, så kan du høre de andre podcastene våre om akademisk skriving.

Lykke til videre med studiene dine.